

Ruut 1:8–11, 14–18

Noomi sanoi miniöilleen: ”Palatkaa kumpikin äitinne luo. Olkoon Herra teille hyvä, niin kuin te olette olleet hyviä vainajiamme ja minua kohtaan. Kunpa te Jumalan avulla saisitte molemmat uuden miehen ja löytäisitte turvan ja onnen hänen kattonsa alla.” Hän suuteli heitä, mutta he puhkesivat itkuun ja sanoivat: ”Ei, me tahdomme, että sinä viet meidät kansasi luo.” Silloin Noomi sanoi: ”Menkää takaisin, tyttäreni! Mitä syytä teillä on tulla minun mukaani? Enhän minä enää voi synnyttää poikia teille miehiksi.”

Miniät itkivät nyt vielä katkerammin. Viimein Orpa suuteli anoppiaan hyvästiksi, mutta Ruut ei suostunut eroamaan Noomista. Silloin Noomi sanoi: ”Katso nyt, kälysi lähti takaisin kansansa ja jumalansa luo. Lähde sinäkin kälysi mukana.” Mutta Ruut sanoi: ”Älä pakota minua eroamaan sinusta ja lähtemään luotasi. Minne sinä menet, sinne minäkin menen, ja minne sinä jäät, sinne minäkin jään. Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi on minun Jumalani. Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne minut haudattakoon. Rangaiskoon minua Jumala nyt ja aina, jos muu kuin kuolema erottaa minut sinusta!” Kun Noomi käsitti, että Ruut oli lujasti päättänyt seurata häntä, hän ei puhunut siitä sen enempää.

Taustaa: Ruutin kirjan tapahtumat sijoittuvat Tuomarien aikaan (1380-1080 eKr.) Kirja kertoo, miten Betlehemin pienestä mökkikylästä tuli kahden suuren kuninkaan syntymäkaupunki (Daavid ja Jeesus). Kuvaus alkaa siitä, miten nelihenkinen Elimelekin perhe joutui lähtemään nälkäpakolaisena naapurimaahan Moabiin. Israelin ja Moabin suhteet eivät tuohon aikaan olleet parhaat mahdolliset. Moabilaiset olivat kieltäneet Israelin lapsia kulkemasta maansa läpi, kun nämä olivat palaamassa Egyptistä (Tuom. 11:17-18). Sen jälkeen Moabin kuningas lähetti vielä profeettansa kiroamaan Israelin (4. Moos. 22). Niinpä Mooseksen laissa lukee: *Ketään ammonilaisista tai moabilaisista ei saa lukea Herran kansaan kuuluvaksi. Kukaan heidän jälkeläisistäänkään, edes kymmenennestä sukupolvesta, ei pääse Herran kansan joukkoon...* (5. Moos. 23:4-7). Siksi Ruutin kirjan tapahtumat ovatkin melko poikkeukselliset.

- Mikä näiden moabilaistytöjen motiivi mahtoi olla, kun he päättivät jättää vanhempansa, ystävänsä ja lähteä anoppinsa kanssa vieraalle maalle? (10)?
- Vanha Noomi siis kieltäytyi kesken kaiken ottamasta miniöitään mukaansa. Miten hän arveli selviävänsä yksin kotimaahan ja kotimaassa ilman ketään läheistä sukulaista?
- Tässä meillä on nainen joka on juuri menettänyt puolisonsa ja molemmat lapsensa. Minkä vaikutelman saatte Noomin luonteesta ja hänen surutyöstään tekstimme kautta?
- Mitä ajattelet Ruutin päättäväisyydestä?
- Miten tämä teksti soveltuu mielstäsi päivän aiheeseen *Lähimmäinen*?

Kehotan lukemaan Ruutin kirjan kokonaan. Se on monella tavalla poikkeuksellinen tapahtumasarja ja kokonaisuus, joka kertoo vierasuskaisen ja pakolaisen tarinan. Ruut oli Kuningas Daavidin esiäiti ja siten myös Jeesuksen.